

Vierendertigste Aanvullend Protocol, op 26 juni 1967 te Brussel tot stand gekomen, bij het op 25 juli 1958 te Brussel ondertekende Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 2 januari 1968.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 1 februari 1968.

's-Gravenhage, 2 januari 1968.

Ter voldoening aan artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrenge hierbij de tekst over te leggen van het op 26 juni 1967 te Brussel tot stand gekomen Vierendertigste Aanvullend Protocol bij het op 25 juli 1958 te Brussel ondertekende Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot vaststelling van een nieuw tarief van invoerrechten, met Bijlagen (*Trb.* 1967, 126) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij dit aanvullend protocol gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het aanvullend protocol alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Toelichtende nota

Algemeen

Bij beschikking van de Ministerraad van de Europese Economische Gemeenschap van 26 juli 1966, nr. 66/532/EEG, is bepaald, dat de lid-staten van de E.E.G. op de nog tussen hen bestaande invoerrechten voor de niet in bijlage II van het E.E.G.-verdrag genoemde produkten per 1 juli 1967 een verlaging moesten toepassen, waardoor het recht voor elk produkt op 15 pct. van het op 1 januari 1957 toegepaste invoerrecht moest worden gebracht. (Deze beschikking is opgenomen in het *Publikatieblad* van de Europese Gemeenschappen van 21 september 1966, nr. 165).

Verder heeft de E.E.G.-Ministerraad bij richtlijn nr. 67/364, ten aanzien van de in bijlage II van het E.E.G.-verdrag genoemde produkten bepaald, dat de nog daarop bestaande, in het onderlinge E.E.G.-verkeer geheven invoerrechten door de lid-staten per 1 juli 1967 zodanig moesten worden verlaagd, dat zij niet meer bedragen dan 25 pct. van het op 1 januari 1957 toegepaste invoerrecht. (Deze richtlijn is opgenomen in het *Publikatieblad* van de Europese Gemeenschappen van 7 juni 1967, nr. 108).

Ten aanzien van de sector groenten en fruit en de sector oliën en vetten, alsmede ten aanzien van suikerbieten, riet- en bietsuiker en bepaalde aanverwante produkten zijn door de E.E.G.-Ministerraad voorts met betrekking tot de invoerrechten bijzondere regelingen vastgesteld.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Met ingang van 1 juli 1967 moesten de in het E.E.G.-intra-verkeer geheven invoerrechten op bepaalde groente- en fruitsoorten (vallende onder de tariefposten 07.01 en 08.02 tot en met 08.09) worden verlaagd met 20 pct. van de op 1 januari 1957 toegepaste invoerrechten. (Ter zake moge worden verwezen naar de Verordening van de E.E.G.-Ministerraad van 25 oktober 1966, nr. 159/66/EEG, opgenomen in het *Publikatieblad* van 27 oktober 1966, nr. 192).

Verder moesten met ingang van 1 juli 1967 de invoerrechten op de onder de sector oliën en vetten vallende produkten (andere dan olijfolie en afvalprodukten daarvan) in het E.E.G.-intra-verkeer geheel worden afgeschaft, terwijl op de importen van die produkten uit derde landen de desbetreffende in het gemeenschappelijk douanetarief van de E.E.G. opgenomen invoerrechten moesten worden toegepast. (Ter zake moge worden verwezen naar de Verordening van de E.E.G.-Ministerraad van 22 september 1966, nr. 136/66/EEG, opgenomen in het *Publikatieblad* van 30 september 1966, nr. 172).

Ten slotte is bij de Verordening van de E.E.G.-Ministerraad van 21 februari 1967, nr. 44/67/EEG, bepaald, dat invoerrechten niet mogen worden toegepast in de gevallen waarin die verordening in de toepassing van een heffing voorziet. Sinds 1 juli 1967 is dit het geval ten aanzien van importen van suikerbieten, riet- en bietsuiker en enkele aanverwante produkten. (Ter zake moge worden verwezen naar het *Publikatieblad* van 3 maart 1967, nr. 40).

Bijzonder geval: Algerië

Aangezien in het kader van de E.E.G. is besloten om voorschikkelijk de in het E.E.G.-intra-verkeer tot stand komende verlagingen van invoerrechten niet toe te passen ten aanzien van

goederen, welke herkomstig zijn uit het vrije verkeer van Algerië, moesten de invoerrechten, welke vóór 1 juli 1967 op importen uit Algerië van toepassing waren, op het bestaande niveau worden gehandhaafd. Dit geldt niet voor de goederen bedoeld in de Verordening van 21 februari 1967, nr. 44/67/EEG.

Benelux-protocol

Om te komen tot de nodige wijzigingen van het Benelux-tarief van invoerrechten werd op 26 juni 1967 tussen de Beneluxlanden het onderhavige protocol gesloten.

Aangetekend zij, dat, wat Nederland betreft, de hogerbedoelde wijzigingen van het Tarief van invoerrechten zijn vervat in het Koninklijk besluit van 27 juni 1967 (*Stb.* 340), waarbij die wijzigingen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, derde lid, laatste volzin, van het protocol in werking zijn gesteld.

De wet van 23 juni 1960 (*Stb.* 262) biedt daartoe de mogelijkheid.

De Staatssecretaris van Financiën,
F. H. M. GRAPPERHAUS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

De Minister van Economische Zaken,
L. DE BLOCK.

De Minister van Landbouw en Visserij,
P. J. LARDINOIS.